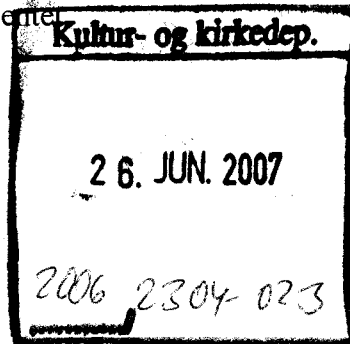

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Vår dato
22.06.2007

Ansvarlig advokat
Monica Syrdal

HØRING - BESTEMMELSER OM ABONNENTVALG I KRINGKASTINGSLOVEN OG KRINGKASTINGSFORSKRIFTEN

Deres ref: 2006/02304

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets (KKD) høringsnotat 29. mars 2007. Vi representerer i denne sammenheng Telenor Broadcast Holding AS ("Telenor Broadcast") med datterselskapet Canal Digital Kabel AS (CD). Sistnevnte er det selskap som i Telenor-sammenheng driver kabel-TV-virksomhet berørt av høringen. Vi ser at også Norkring AS er oppført som høringsinstans, men gjør oppmerksom på at høringen ikke berører Norkrings virksomhet.

1 Sammendrag

Telenor Broadcast støtter høringsnotatets alternativ 2 om at reglene om abonnentvalg oppheves. Vår konklusjon er nærmere begrunnet nedenfor, men kan oppsummeres slik:

Behovet for ordningen er bortfalt:

- Grunnlaget den bygget på eksisterer ikke lenger idet det i dag ikke er mangel på kapasitet i kabel-TV nettene og kabelmarkedet ikke lenger er karakterisert av lokale monopoler
- Antallet kanaler som tilbys er så høyt at nær sagt alle interesser dekkes
- I praksis er det kun et fåtall distributører som har praktisert ordningen. Mange distributører har unnlatt å følge reglene uten at unnlattelsen har blitt fulgt opp av myndighetene.
- Kostnadene ved ordningen er betydelig og nytten for forbruker er liten

Advokatene i Telenor
Advokater MNA

Juridisk direktør:
Pål Wien Espen

Ass. juridisk direktør:
Ellen-Katrine Thrap-Meyer

Advokater:
Kristin Benneche
Øivind Burdal
Geir Dyngeland
Cecilie Egeland
Morten Foss
Atle Garder
Bjørn Hogstad
Øyvind Iversen
Christopher A. Jensen
Inge Kaasen
Jørn T. Ramnæs
Leif-Henrik Rønnevig
Lars Kristian Sande
Espen Skovly
Sigrid Veflen Surtien
Monica Syrdal
Vegard Thoresen
Guru Wanda Wanvik

Attorney-at-law:
Robert Murray

- Ordningen har et potensial for misbruk av markedsrett fra kanaler med sterk markedsposisjon
- Ordningen gir skjev konkurranse mellom Kabel-TV nett på den ene siden og IP- og andre bredbåndsnett på den andre siden.

Når det gjelder alternativet knyttet til videreføring av regulering er våre hovedsynspunkter følgende:

- Dersom reguleringen skal fortsette må det fremgå klart at det kun er kanaler som allerede har inngått en avtale med distributørene før valget som kan kreve å få delta i valget.
- Dersom reguleringen skal opprettholdes må den gi rom for supplering med nye kanaler og fjerning av kanaler som endres sitt innhold eller mister popularitet på lik linje med andre distribusjonsplattformer
- A la carte valg vil fordyre kabeldistribusjonen vesentlig
- Kun analog grunnpakke må omfattes av reglene
- Ratio mellom valgte/ikke valgte kanaler i grunnpakke må gi rom for endringer og fleksibilitet, for eksempel 8 valgte og de øvrige besluttet av Kabel-TV operatøren

2 Reglene om abonnentvalg bør oppheves

Telenor Broadcast støtter KKD's vurdering av at de hensyn som gjorde seg gjeldene da reglene om abonnentvalg ble innført i slutten av 1980-tallet, ikke lenger gjør seg gjeldene. Det er Telenor Broadcasts oppfatning at det ikke lenger er et reelt og begrunnet behov for kanalvalgsregler og at disse derfor bør oppheves. Det er flere årsaker til dette som vi vil gjennomgå i det følgende.

2.1 Økt kapasitet i nettene

Digitaliseringen har medført at den tidligere "kapasitetsmangel" som historisk sett har begrunnet abonnentvalsreguleringen ikke lenger er en realitet i dagens kabel-TV-nett. Kabelnettene har i dag langt større kapasitet enn på slutten av 1980-tallet. I dag omfatter for eksempel Canal Digital's digitale grunnpakke 29 tv-kanaler (den analoge grunnpakken omfatter ca 19 kanaler). Denne pakken inneholder samtlige av de mest populære tv-kanalene: NRK1, NRK2, TV2, TV3 og TVNorge. I tillegg kan CD's abonnenter velge å abonnere på flere ulike programpakker og/eller på enkeltkanaler innenfor Canal Digital's totale tilbud.

Det stadig økende mangfoldet og de stadig økende valgmulighetene for husholdningene må også ses i relasjon til de kostnader som abonnentvalg medfører og den reelle betydning som et slikt valg har i forhold til intensjonene med reguleringen. Det har vist seg at det å gjennomføre abonnentvalg er kostbart. Demografisk sett er det også påvist at det er overrepresentasjon blant de som stemmer ved direkte valg av menn over 50 med over gjennomsnittlig inntekt og resultatene kan derfor ikke betraktes som representativt for kundebasen som helhet. Dette kan løses ved at valgene erstattes med markedsundersøkelser, slik Canal Digital gjorde ved siste valg.

På denne bakgrunn er det mulig å trekke to konklusjoner: 1) abonnentvalget er ikke representativt og kan derfor heller ikke sies å oppfylle reguleringens intensjoner 2) kostnadene for kanalvalget, som husholdningene i realiteten må bære, står ikke i paritet til den reelle funksjon som abonnentvalget har (eller ikke har).

2.2 Økt konkurranse

Særreguleringene av kabel har vært begrunnet i at kabel-TV markedet opprinnelig var karakterisert av faktiske lokale monopoler.¹ Konkurransetrykket i kabelmarkedet har imidlertid økt betraktelig siden den gang og i akselererende grad de seneste årene. Dette skyldes dels at det i stadig større grad er etablert overlappende kabelinfrastrukturer, men også økt grad av konkurranse fra nye alternative teknologier basert på fiber og xDSL- baserte infrastrukturer.

Graden av konkurranse i det enkelte område kan variere noe avhengig av hvilken alternativ infrastruktur som er etablert i angjeldende område. Canal Digital opplever at man gjennomgående møter sterk konkurranse i alle områder og konkurransen er dertil sterkt økende både som følge av inntreden fra nye aktører og ved at etablerte konkurrenter etablerer seg i nye områder. Hvilke konkurrerende aktører man møter kan imidlertid variere i de ulike områder.

Når det gjelder det aktuelle konkurransebildet, er det særlig når det gjelder Oslo, Kristiansand og Østfold en betydelig grad av overlapp mellom de to store kabeloperatørene, Canal Digital og GETs nett. Bakgrunnen for dette er at Canal Digital (tidligere Telenor Avidis) virksomhet i Oslo og Østfold i sin tid ble bygget opp gjennom konkurrerende overtakelse av tidligere kunder fra GET som da allerede var etablert i disse områdene.

I så vel nevnte områder som andre steder av landet møter Canal Digital stadig økende konkurranse fra aktører som baserer seg på alternativ teknologi. Eksempler på HFC (Hybrid fiber coax)-leverandører som lokalt byr på sterk konkurranse BNTV og NTE i Trøndelag, Bonet i Bodø og BKK i Bergen. NextGenTel som er en xDSL-aktør leverer også tv-tjenester, dels utviklet av IVisjon, og leverer tv-portal tjenester tilpasset så vel fiber som xDSL. Denne konkurransen vil gjelde alle områder hvor NexGenTel leverer ADSL 2+. Canal Digital møter dertil en tiltagende konkurranse fra rene fiberbaserte aktører som Lyse. Lyse har i tillegg til egne tilknyttede kunder i Stavanger-området eksempelvis etablert et grossistprodukt der tv-tjenester inngår og har skaffet seg ca 30 partnere, typisk i form av lokale bredbåndsselskaper som leverer disse tv-tjenestene på en slags franchisebasis. Disse byr Canal Digital på sterk lokal konkurranse eksempelvis i Sandefjord (Sandefjord bredbånd), Bodø (Salten Bredbånd), Nord-Trøndelag, (NTE bredbånd). Lyse med partnere har på kort tid skaffet seg over 60 000 TV-kunder.

I tillegg til de som er nevnt over har kommuner, kraftselskap og andre etablert en rekke øvrige lokale bredbåndsinisiativ som leverer tv-tjenester. Flere av disse har trådt inn på markedet i løpet av de siste 2-4 år. Flere er under utbygging og Canal Digital venter økt konkurranse fra denne type konkurrenter. I løpet av 2007 og 2008 regner Canal Digital med at det vil finnes lokale tilbydere av TV over fiber i de fleste områder der Canal Digital har egne kabelnett. I områder hvor denne type nye aktører etablerer seg stagnerer Canal Digital kundevækst og dels opplever også Canal Digital et frafall av kunder.

¹ Ref Ot prp nr 53 (1987-88) pkt 1.1

Dette viser at det allerede er etablert en betydelig konkurranse i kabelmarkedet og for å vinne frem i denne konkurransen om husholdningene med de øvrige aktørene er det avgjørende å ha et attraktivt tv-tilbud både hva gjelder innholdets kvalitet og bredde samt pris. Konkurransen vil dermed i seg selv sikre det grunnleggende hensyn nemlig at husholdningene får tilgang til et rimelig og kvalitetsmessig godt TV-tilbud.

2.3 Begrepet "Kabel-TV" blir stadig mer uklart

KKD fortolker per idag kringkastingsloven dit hen at kabelvalgsreglene kun omfatter tradisjonelle kabel-tv nett, dog uten at problemstillingen er drøftet i høringsnotatet. Dette medfører at det ikke er tjenestens karakter men materialvalg og transmisjonsteknologi i det trådbundne nett som blir avgjørende. Dette er ikke forankret i den legislative begrunnelse for reglene, idet denne er å beskytte forbruker/abonnet.

Dersom reglene opprettholdes er det vanskelig å se hvordan denne sontringen kan opprettholdes og håndheves idet skillet mellom tradisjonelle kabel TV nett og andre trådbaserte nett i stadig større grad viskes ut. Et kabel-TV nett var tradisjonelt sett et nett der infrastrukturen på den siste strekningen mot sluttkunden benyttet coax og transmisjonsteknologien QAM eller QPSK. I dag kan disse nettene bruke hybrider av flere teknologier og kan for den saks skyld kun benytte IP som transmisjonsprotokoll, slik også bredbåndsnettene gjør det. Da er det kun produksjonsmaterialet for siste del av nettene som skiller regulerte og ikke-regulerte nett og det blir umulig å se begrunnelsen for å skille en type trådbundet videresending fra de andre.

Det kan være grunn til å merke seg at for eksempel Norwaco ikke skiller mellom IP/Bredbåndsnett og Kabel-TV nett, utover å stille visse ekstra krav til tekniske forhold ved de førstnevnte under henvisning til visse særtrekk knyttet til beskyttelse mot kopiering m.v.

Vi vil også peke på at en del fibernett (for eksempel større borettslag) blir matet gjennom kabel-tv nett. Det er uklart hvorvidt disse skal anses som regulert eller ikke regulerte av kringkastingslovens regler om kanalvalg.

Dersom reglene opprettholdes vil dette innebære at en distribusjonsform pålegges strengere regler enn samtlige andre, uten at det finnes noe legislativt grunnlag for det. Dette i seg selv burde være tilstrekkelig til at reglene ble opphevet.

2.4 Skjevregulering skaper konkurranseproblemer

Som beskrevet ovenfor, konkurrerer de tradisjonelle kabel-tv nettene om de samme kundene som bredbåndsnettene og tilbyr i det alt vesentlige de samme tjenester. I denne konkurransen, skaper skjevreguleringen problemer for kabelselskapene i konkurransen med andre teknologier for overføring av tv-innhold. Som en av de eldste overføringsteknologiene har kabel blitt underlagt regulering som ikke er fulgt opp i forhold til nye teknologier og aktører. Myndighetene har bevisst valgt å ikke overføre reguleringen til f.eks IPTV og har også i forhold til andre distribusjonsformer som DTT som har atskillig mindre kapasitet enn kabel, foreløpig latt være å pålegge tilsvarende

abonnementsvalsregler.² Det er vanskelig å se at det i det hele tatt kan finnes en rettslig begrunnelse for et slikt skille i samsvar med lovens formål.

Allerede for 7 år siden kom Konvergensutvalget med sin innstilling³, der det ble fremmet konkret forslag om å at abonnentvalgordningen burde oppheves⁴. Begrunnelsen var at

”den teknologiske utvikling i kabelsektoren ivaretar nettopp det hensyn som ligger til grunn for abonnementsvalgordningen, nemlig at tilbudet i nettene skal gjenspeile brukernes ønsker.”

Den generelle konkurransen i kringkastingsdistribusjonsmarkedene og markedene for overføring av elektronisk kommunikasjon blir hindret av reguleringsordninger som kun rammer noen av aktørene i markedet. Dette påpekes også av Konkurransetilsynet i deres høringsuttalelse. Kabel-TV distributørene kommer dårligere ut i konkurransen med de andre tilbyderne, som i større grad kan gjøre raske tilpasninger og omstillinger, uten å måtte ta hensyn til tilsvarende myndighetsregulering. Bl a legger kabelvalsreglene hindringer i veien for kabelselskapenes evne til raskt å kunne tilpasse sitt tilbud den tekniske utviklingen f eks i forbindelse med innføring av HDTV. Under dagens regelverk må man eksempelvis gjennomføre kabelvalg for å kunne justere det grunnleggende kanaltilbudet for å få plass til kanaler i HDTV format i dette tilbudet og det vil kunne forsinke introduksjonen av HDTV i kabel.

I denne forbindelse er det også verd å merke seg at Norge er det eneste landet som har en abonnentvalgordning, etter at Danmark avskaffet en liknende ordning for noen år siden. Det er ikke relevant lovgivning innen EU på dette området.

3 Vederlag for formidlingspliktige kanaler

På side 4 i høringsnotatet står det at:

”Det har etter hvert blitt normalt at kringkastere, med unntak for de formidlingspliktige, krever betaling for retten til videreformidling.”

Her foreligger det åpenbare feil eller misforståelser.

Kringkasterne, herunder de formidlingspliktige, har svært lenge tatt seg godt betalt fra kabel-TV distributørene for retten til videresending. Både TV2 og NRK 1+2 har krevet og fått betaling i en årrekke.

Det vederlaget som betales fra kabel-TV nettene til Norwaco og UBON for NRK-kanalene fordeles i prinsippet med 1/3 til NRK og 2/3 til rettighetshaverne. NRK får således betalt fra kabel-tv nettene, til tross for formidlingsplikten og til tross for at samtlige abonnenter plikter å betale kringkastingsavgift. Kabel-Tv nettene må selvsagt inkludere disse kostnadene til vederlag til NRK

² I DTT-konsesjonen er det kun sagt at det kan bli aktuelt med brukerinnflytelse på programtilbudet, dersom etterspørselen etter kapasitet i DTT-nettet overstiger tilbudet, men dette er ikke gjennomført til tross for at DTT nettet har atskillig lavere kapasitet enn kabelnettene. At det er kapasitetsknappheten som brukes som begrunnelse bekrefter at det ikke lenger er noe reguleringsbehov i kabel pga den økte kapasiteten i disse.

³ NOU 1999:26, Konvergens - sammensmelting av tele-, data- og mediesektorene

⁴ NOU 1999:26, avsnitt 8.2.4.1

når de fastsetter prisene for sine kanalpakker mot kundene. Kundene opplever det å måtte betale to ganger for NRK (dvs både gjennom lisens og kabelavgift) som dobbeltbetaling.

TV2 står utenfor UBON, men har et eget samarbeid med Norwaco og krever p.t. et relativt sett meget høyt beløp fra kabel-tv nettene, sammenlignet med andre TV-kanaler med tilsvarende innhold. Lokal-TV har også krevet betaling, uten at vi er kjent med at noen har etterkommet dette kravet.

Det er altså slik at alle de formidlingspliktige kanalene krever vederlag av kabel-TV nettene. Dette er et vederlag som kommer i tillegg til det Norwaco krever for klarering av de nødvendige opphavsrettigheter i tilknytning til videresending, jfr åndsverklovens regler.

For øvrig vil vi peke på at de formidlingspliktige kanalene burde være gratis for kundene. Dette praktiseres i Sverige og burde egentlig være helt selvfølgelig. Når man pålegger kabel-TV selskapet en plikt som båndlegger verdifull transmisjonskapasitet for kabel-TV selskapet og i realiteten også utgjør en kvalitetsheving av signalet som sendes, er det urimelig at den som pålegges en byrde i tillegg må betale for noe vedkommende plikter å gjøre, mens den som får fordeler av plikten slipper å betale for transmisjonen. Det å ha fordelen av formidlingsplikt innebærer for eksempel for TV2 og andre reklamefinansierte kanaler en betydelig inntekt i form av reklameinntekter. Subsidiært burde prisen selvsagt være langt lavere enn for andre tilsvarende kanaler. Dette burde, som nevnt, særlig gjelde for NRK kanalene der forbrukerne allerede betaler kringkastingsavgift.

4 Reviderte regler for abonnentvalg

KKD har i sitt høringsbrev også bedt om kommentarer på det alternative forslaget til videreføring av reglene om abonnentvalg. Dersom KKD skulle komme til å videreføre en regulering med kanalvalg for kabel-tv nettene har vi følgende kommentarer til høringsnotatets vurderinger av ordningen og de ulike alternative forslagene til regelverk som sådan. Vi kommenterer ikke samtlige forslag til regulering i detalj, men kun de vesentligste forholdene, idet vi oppfatter høringen dit hen at det vesentlig høringsformålet er å ta stilling til om nye regler skal vedtas.

4.1 De grunnleggende forbrukerhensyn

Det er på side 6 i Høringsnotatet pekt på at kanalene i grunnpakkene må ha god oppslutning uten å bli for dyre. På dette punktet er forbrukernes og kabel-TV operatørenes interesser sammenfallende.

Alt erfaringsmateriale viser at dersom man ikke tar hensyn til minoritetsinteresser så blir det kraftige reaksjoner blant kundene. God oppslutning må således ikke forveksles med at det er begrenset til kanaler som flertallet ønsker. De fleste kabel-tv nett mottar kraftige reaksjoner dersom en kanal tas ut av grunnpakken. Dette gjelder uansett hvilken oppslutning kanalen har, siden hver kanal har sine dedikerte tilhengere blant kundene. Samtidig er det også slik at dersom man kun skal ta hensyn til kanaler med god oppslutning så ville grunnpakken bestå av 18 meget likeartede kanaler, dvs generelle underholdningskanaler. Da vil pakkene trolig fremstå som kjedelige og ensartede uten den ønskede bredde i tilbudet. Hvis det er forbrukerne ordningen skal ta hensyn til

må noen styre de kryssende interessene. Den som står nærmest til å gjøre dette er kabel-TV distributøren.

I denne vurderingen er også pris et viktig forhold, slik KKD helt riktig peker på. En del nisjekanaler er dyre dels fordi de kjøper dyre rettigheter f eks til sport, dels fordi de må gjøre lokal teksting/dubbing og dels fordi de vet at de har få seere og må ha inntekter fra distribusjon. Populære kanaler er også potensielt dyre fordi de vet at de er viktige for seerne og kan ta seg betalt deretter. Dersom man la rene flertallsavgjørelser til grunn uten noen styring fra kabel-TV operatørene ville det gi 5-6 kanaler en posisjon som ville medføre en betydelig prisøkning både for kabel-TV operatørene og sluttkundene.

Det er nettopp av den grunn at det er svært viktig å få klart slått fast i en evt. forskrift at det kun er kanaler som faktisk har en avtale med distributøren før valget som kan kreve å få delta i valget. Dersom reglene åpner for at valgene kan skje uten en slik avtaleforutsetning vil prisene stige mer enn vesentlig for mange av mest populære kanalene. Distributøren må ha rett til å balansere kundens interesse opp mot pris før valget skjer. Hvis ikke dette gjøres klart vil den typiske situasjonen bli at kundene først blir irritert over manglende kanaler og deretter over at prisen stiger vesentlig.

4.2 Kjernetilbud og bundling

Videre i Høringsnotatet pekes det på at det er sentralt for abonnentene å få innflytelse over et kjernetilbud. Hvorfor dette er mer sentralt i kabel-TV nett enn for andre distribusjonsformer er ikke klarlagt eller debattert i høringsnotatet og det er vel også tvilsomt om en slik begrunnelse i det hele tatt eksisterer. Dersom myndighetene mente at slik kontroll var kritisk ville man vedtatt slike regler også for RiksTV. Det er ikke gjort og Riks TV har derfor kunnet sette sammen sin grunnpakke helt uhindret av regulering.

Hvis man ser vekk fra ovenstående blir spørsmålet som burde vært drøftet hva som er et "kjernetilbud". I det norske TV markedet i dag er det 5 eller 6 kanaler som får det alt vesentlige av TV seernes oppmerksomhet. Skal man definere et kjernetilbud må det således være i den størrelsesordenen. Å definere TV kanaler utover dette som kjernetilbud blir misvisende.

Skal kundene få et reelt valg må det også innføres forbud mot å tilby bundlede priser fra kringkasternes side. Det er ingen tvil om at det i mange grunnpakker i Norge finnes kanaler som kun har kommet inn som følge av at de er tilbudt som en av en samlet pakke på to eller tre kanaler med en passende rabatt, sammenlignet med det kabel-TV selskapet tilbys som pris for å ta kanalene enkeltvis.

Utover et kjernetilbud på maksimalt 6 kanaler bør kabel-TV operatøren derfor stå fritt i å sette sammen sitt tilbud. I en konkurransepreget situasjon der de fleste analoge grunnpakker inneholder opp mot 18 kanaler og der de digitale har en enda større kanalrikdom, må tilbyderne kunne differensiere seg fra hverandre gjennom sine kanaltilbud og ikke bare ved prisforskjeller. Det er, basert på de kanalvalg som er gjennomført, klare holdepunkter for at det ikke er lokale geografiske forskjeller på hvilke kanaler kundene ønsker. Samtidig er interessen knyttet til kanal 7-18 kanskje så vidt liten og seerandelen så lav at det å ha muligheten til å tilby en annen sammensetning enn øvrige aktører vil være et konkurranseparameter.

Konkurransen i markedet er så sterk at ingen av de større kabel-TV distributørene tar sjansen på å tilby en grunnpakke som man ikke mener er meget god for kundene. Det å tilby en dårlig men lavt priset pakke har vist seg å være negativt i svært mange nett. Det er således ingen grunn til å frykte for at Kabel-TV nettene vil misbruke ens lik frihet i det husholdningen da i stedet vil velge en annen leverandør.

4.3 A la carte valg

Høringsnotatet nevner a la carte valg. Dette vil fordyre kabel-tv tjenestene mer enn vesentlig. Det er heller ikke teknisk mulig å gjennomføre et slik type valg fullt ut. For analoge tjenester er det endatil teknisk umulig at hver kunde velger sin egen pakke.

En innføring av en slik ordning vil medføre kostnadsøkninger for distribusjonen idet kringkasterne krever høyere priser når antallet kunder går ned og distributøren ikke lenger kan gi volumgarantier for distribusjonen. For nisjekanalene vil prisene etter all sannsynlighet øke så mye at kundene ikke vil abonnere på dem og da forfeiles formålet med a la carte valget.

Det er heller ikke dokumentert at a-la-carte valg er ønsket av forbrukerne. Forbrukeren gjør i praksis sitt valg ved hjelp av tv-apparatets fjernkontroll. En må anta at det tilsynelatende ønske om å kunne gjøre a-la-carte valg i virkeligheten er et ønske om å få lavere pris. Som nevnt over vil a-la-carte valg uvilkårlig føre til prisøkning, også for kunder som eventuelt velger bort mange kanaler. I tillegg forutsetter a-la-carte instituttet at alle kunder har dekode på alle tv-apparater, noe som også fordyrer tilbudet til publikum.

En slik ordning ville også innebære en betydelig ekspropriasjon av kabel-tv selskapenes rett til å styre egen virksomhet.

Det er videre grunn til å tro at en slik ordning ville ført til langt lavere interesse for distribusjon i Norge fra de internasjonale kringkasterne.

Vi vil derfor på det sterkeste gå imot en slik løsning og dette vil også være en ordning i strid med forbrukernes økonomiske interesser. Det er grunn til å peke på at det p.t. ikke finnes noen tv-distributører vi er kjent med i noe marked som opererer etter et a la carte prinsipp. Da bør det heller ikke innføres ved lov eller forskrift.

4.4 Digitale vs analoge nett

Høringsnotatet drøfter om det skal være forskjellige regler for digitale og analoge nett. Vi antar at det siktes til analoge eller digitale tjenester, da langt de fleste nett kan tilby begge.

Når reglene er begrenset til kabel-tv, må reglene også begrenses til kun å gjelde analoge tjenester. Dersom man regulerer digitale kabel-tv tjenester finnes det ingen grunn til ikke å regulere alle som tilbyr slike trådbundne tjenester.

4.5 Begrensinger i programtilbud

KKD problematiserer og vi forstår høringsnotatet dit hen at man ikke vil innføre slike begrensninger. Det støtter vi fullt ut, da det vil være en detaljregulering av en bransje som trolig savner sidestykke.

4.6 De konkrete forslag til valgprinsipper

Det er etter Telenor Broadcasts oppfatning fire viktige forhold som må påpekes i tilknytning til det konkrete forslaget til nye regler:

For det første må det være kabel-tv distributøren som fastlegger antallet kanaler som tilbys. Kunden kan ikke styre dette. Det er distributørens nett og fordelingen av kapasitet på forskjellige produkter må styres av denne. Alt annet er en uakseptabel ekspropriasjon og ville i realiteten være en innføring av en semi-formidlingsplikt. Dersom det settes et minimumstall så forutsetter myndighetene en rekke forhold oppfylt, for eksempel tilgang på interessante kanaler. Hva da dersom bruken av vanlig lineært tv daler og kundene kun ønsker 7-8 kanaler i grunnpakken, med mulighet for egenkomponerte tilleggspakker på toppen? Skal kabel-tv bransjen da ikke kunne tilpasse seg før loven endres? Alle andre distributører vil få en slik mulighet. Sammenligner man med DTH så er det der en liten pakke først og så en større. Tilsvarende vil RiksTV tilby fire kanaler i sin første gratis pakke frem til 2010. Denne muligheten må kabel-TV bransjen også få - om den skulle ønske det.

For det andre må distributørene få rett til å benytte en predefinert pakke som man undersøker om kundene vil ha, selvsagt med den forutsetning at undersøkelsen bruker alminnelig akseptert metodikk.

For det tredje må antall valgte kanaler settes til 50% av pakkens kanaler, inkl. de formidlingspliktige kanalene. Alternativ C i Høringsnotatet er slik sett det eneste akseptable for bransjen. I tillegg kan man eventuelt kreve at det skal være en viss interessebredde i de øvrige kanaler som tilbys.

For det fjerde; kategorier er ikke en farbar vei. Norge er et lite marked med få lokaltilpassede nisjekanaler. Hvordan en kanal og/eller kategori defineres vil erfaringsmessig raskt kunne styre valget. Eksempelvis, hvilken kategori tilhører MTV? Er det en ungdomskanal, en musikk-kanal eller en bred underholdningskanal? Kanskje er den alt dette. I kategorien musikk-kanal har den liten konkurranse mens i kategorien bred underholdningskanal har den kraftig konkurranse

Slik kategorisering er kun benyttet en gang (Telenor Avidi 2002). Erfaringene fra den gang er så dårlige at det ble konkludert med at ordningen ikke burde videreføres:

- ordningen forutsetter at mange kanaler kan konkurrere i en kategori, men en meningsfull kategori må være såpass spiss at det i praksis kun er en eller to relevante alternativer. Distributørens valg av kategori avgjør derfor i praksis valget.

- Kanaler utvikler seg over tid, og gjerne slik at programinnholdet ikke lenger samsvarer med kategoriseringen.
- Forslagets føringer vedrørende norskspråklige kanaler tar ikke høyde for at det kan bli mange nye slike kanaler i løpet av få år.
- Departementets forslag til inndeling i kategorier demonstrerer viser også kategori-tilnærmingen er et blindspor. For, hva er en "familie-kategori" eller "underholdnings-kategori", og hvilket formål skal oppnås med en slik kategorisering? Faktum er at slik kategorisering virker best til å redusere konkurransen mellom programselskapene, og i praksis gi de sterkeste merkevarene trygget for at de blir valgt inn. Om departementet likevel skulle gå inn for en slik kategori-tilnærming bør den nærmere kategoriseringen overlates til kabel-tv selskapene.
- Kategori-tilnærmingen vil dessuten ha effekt i første rekke for kanaler med relativt liten popularitet. En må derfor spørre seg hva en skal oppnå med detaljregulering.

4.7 Omfanget av valget

Hvert valg må omfatte alle de nettstrukturer som får sin grunnpakke fra samme operatør, dvs. den som komponerer grunnpakken og avholder valg. Det avgjørende kan ikke være hvem som eier nettet. Dette er til forbrukers beste da disse får bedre priser. En geografisk inndeling er ikke hensiktsmessig da alle undersøkelser viser små eller ingen forskjeller.

4.8 Informasjon

Fargekoding av kanaler ved valg har vist seg å fungere dårlig og ha liten effekt. Vi er dog enig i at dersom visse kanaler vil gi store prisendringer så skal kunden varsles. Dette bør være tilstrekkelig.

4.9 Tidsintervall

Dersom det gis muligheter for fleksibilitet i sammensetningen burde valg minst hvert femte år være mer enn tilstrekkelig. Om man vil avholde valg oftere bør det også aksepteres. Delvalg bør også tas inn som en mulighet og likeledes fjerning av en eller to kanaler, både gjennom valg og ved saklig grunn som genreskifte, åpenbar kvalitetsreduksjon eller lignende.

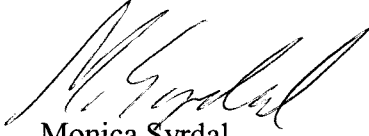
4.10 Hvilke nett bør omfattes

Svaret på dette er selvsagt at alle nett bør omfattes. Å gi muligheten for særvalg på borettslagsnivå gir ingen mening, med mindre borettslaget selv er operatør.

5 Avslutning

Dersom KKD ønsker at vi skal utdype ovennevnte synspunkter, står vi selvsagt til disposisjon.

Med vennlig hilsen
Advokatene i Telenor

A handwritten signature in black ink, appearing to read "M. Syrdal".

Monica Syrdal
advokat